

Svar (30/5 86):

Finansministeren (Palle Simonsen):

Regeringen har bemærket, at der gennem det seneste års tid ofte har været talt om personaleflugt fra den offentlige sektor. Imidlertid er det kun på små og afgrænsede områder, man hidtil har kunnet konstatere en afgang, der har bevirket vanskeligheder. Det drejer sig typisk om områder, hvor der også i den private sektor er en stærk efterspørgsel og dermed vanskeligheder med at fastholde den pågældende type arbejdskraft.

I øvrigt kan oplyses, at finansudvalget ved skrivelse af 23. april 1985 – Bil. nr. 23.140 – anmodede om en oversigt over, hvor mange personer i mellem- og topstillinger der inden for de seneste tre år havde forladt offentlig tjeneste for at tiltræde stillinger i det private erhvervsliv. Det viste sig, at kun 42 personer i det statslige område i stillinger i bevillingslønramme 35 og derover i den pågældende periode havde tiltrådt stillinger i den private sektor. Dette svarer til nogle få promise pr. år.

For at få sagen mere grundigt belyst blev det i efteråret 1985 besluttet at gennemføre en undersøgelse blandt dem, der gennem de seneste 5 år havde forladt statens tjeneste for at søge ansættelse i den private sektor. Undersøgelsen er udformet med henblik på at give en bred belysning af omfanget af samt årsagerne til afgang fra ansættelse i staten. Undersøgelsen blev tilrettelagt i samarbejde med personalets hovedorganisationer og gennemføres af socialforskningsinstituttet. Resultatet forventes at foreligge i løbet af sommeren 1986.

Spm. nr. S 1164

Til *ministeren for skatter og afgifter* (22/5 86) af:

Thoft (SF):

»Kan ministeren bekræfte, at retningslinjerne for 18. alm. vurdering er ændret, således at de sikrer, at en landbrugsejendom, som har tilkøbt jord, alt andet lige også vurderingsmæssigt stiger med anskaffelsessummen for den tilkøbte jord?«

Begrundelse

I spørgsmål nr. S 1058 af 6. maj 1986, besvaret 22. maj 1986, oplyser ministeren bl.a.:

»For sædvanlige landbrugsejendommers værdiforhold gælder, at der foreligger et optimalt indbyrdes forhold imellem driftsbygningernes størrelse og jordtilliggendets størrelse. Ved afhændelse af arealer fra en landbrugsejendom vil der derfor normalt samtidig ske en værdinedgang for den driftsmæssige bebyggelse, fordi denne efter frasalget slet ikke kan udnyttes eller kun udnyttes delvis. Denne værdinedgang vil sælgeren søge dækket igennem priskravet for den frasolgte lod. Tilsvarende vil køberen normalt være indstillet på at betale en særlig pris, fordi tilkøbsejendommens driftsmæssige bygninger kan udnyttes endnu bedre og derigennem opnår en højere værdi. I en normal markeds-mæssig situation vil handelspriserne for ubebyggede landbrugslodder derfor ud over en egentlig jordværdi også bestå af en bygningsafledt værdi.«

De hidtidige retningslinjer har i praksis betydet, at den omtalte bygningsafledede værdi, som tilføres tilkøbsejendommen, og som begrunder en højere pris end den værdi, som »bondegårdsreglen« medfører, ikke afspejler sig i en tilsvarende forøgelse af ejendomsværdien. Jeg har derfor kritiseret de bestående regler for at føre til for lave ejendomsværdier for landbrugsejendomme. Men kan jeg nu forstå ministerens svar på spørgsmål nr. S 1058 sådan, at der ved 18. alm. vurdering vil ske en værdiforøgelse af landbrugsejendomme, der har tilkøbt jord, som afspejler den pris, der er betalt for den tilkøbte jord?

Svar (12/6 86):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

I henhold til vurderingslovens §§ 9–12 og 13–16 A er ejendomsværdien og grundværdien to helt selvstændige ansættelser.

Som anført i min besvarelse af spørgsmål nr. S 1058 skal *grundværdien* for landbrugsejendomme i landzone ansættes efter den såkaldte »bondegårdsregel« (vurderingslovens § 14, stk. 1–4). Dette medfører, at grundværdien for en sådan ejendom ikke forhøjes med den pris, der måtte være betalt for en eventuelt tilkøbt parcel, men kun med den værdi, det pågældende stykke jord måtte have, hvis det hørte til en middelstor bebyg-